

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Cdo/232/2019
Identifikačné číslo spisu: 1114205589
Dátum vydania rozhodnutia: 28.04.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Martin Vladík
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:1114205589.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu: Slovenská republika zastúpená Ministerstvom dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Námestie slobody 6, proti žalovanému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Pribinova 2, o zaplatenie 398.327,03 Eur s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 18 C 76/2014, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 21. mája 2019, sp. zn. 5 Co 8/2019, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalobca nemá nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „odvolací súd“) rozsudkom z 21. mája 2019, sp. zn. 5 Co 8/2019, potvrdil rozsudok Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „súd prvej inštancie“) z 23. novembra 2017, č. k. 18 C 76/2014-64, ktorým súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 398.327,03 Eur. Odvolací súd žalobcovi priznal náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. Dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné. Mal za to, že žalobca mal právo žiadať regresnú náhradu od žalovaného z dôvodu, že žalobca nemal možnosť uplatniť následne náhradu škody na osoby, resp. osôb, ktoré nezákonné rozhodnutie vydali, a to vzhľadom na skutočnosť, že personálne záležitosti boli zákonmi zverené do pôsobnosti žalovaného.

2. Proti vyššie označenému rozsudku odvolacieho súdu podal žalovaný (ďalej aj „dovolateľ“) dovolanie z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci. Prípustnosť dovolania vyvodil z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. b/ CSP. Mal za to, že tak súd prvej inštancie ako aj odvolací súd absolútne nesprávne právne posúdil prejednávaný spor, rozhodol v rozpore so zákonom, dospel k nesprávnym skutkovým a právnym zisteniam, nesprávne vyložil ustanovenia zákona č. 58/1969 Zb., na základe čoho sa príkro odklonil od ustanovení zákona, na základe ktorého bez opory v objektívnom práve žalobcovi priznal nárok na regresnú náhradu. Žiadal, aby dovolací súd zrušil rozsudok súdu prvej inštancie a odvolacieho súdu a spor vrátil na ďalšie konanie. Zároveň žiadal odložiť odklad vykonateľnosti rozsudku krajského

súdu.

3. Žalobca vo svojom Vyjadrení k dovolaniu navrhol, aby dovolací súd odmietol dovolanie ako neprípustné (§ 447 písm. f/ CSP). Žalovaný v dovolaní neuviedol, ktorá z jeho námietok nebola riešená v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu. Takisto neuviedol, ktorá z jeho námietok je otázkou zásadného právneho významu a nie je to z jeho dovolania nijakým spôsobom odvoditeľné. Väčšina námietok žalovaného nemá vo vzťahu k rozhodovanej veci žiadnu právnu relevanciu.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací [§ 35 CSP] po preskúmaní procesných podmienok prípustnosti dovolania dospel k záveru, že dovolanie nie je procesne prípustné a je potrebné ho odmietnuť. Dovolací súd na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 CSP) uvádza nasledovné:

5. Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok, ktorý má v systéme opravných prostriedkov civilného sporového konania osobitné postavenie. Jeho mimoriadnej povahy zodpovedá aj právna úprava jeho prípustnosti, ktorá vymedzuje podmienky, za ktorých môže byť výnimočne prelomená záväznosť už právoplatného rozhodnutia a ktorú je potrebné vzhľadom na narušenie princípu právnej istoty strán, o ktorých veci sa už právoplatne rozhodlo, vykladať reštriktívne (rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 3 Cdo 59/2017, sp. zn. 5 Cdo 145/2016, sp. zn. 8 Cdo 107/2017). Ak by najvyšší súd bez ohľadu na neprípustnosť dovolania pristúpil k posúdeniu vecnej správnosti rozhodnutia odvolacieho súdu, porušil by základné právo na súdnu ochranu toho, kto stojí na opačnej procesnej strane (rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 3 Cdo 144/2017, sp. zn. 1 Cdo 137/2016 a tiež rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 172/03).

6. Podľa § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP. Otázka posúdenia, či sú, alebo nie sú splnené podmienky prípustnosti dovolania patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu.

7. Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 1 a ods. 2 CSP).

8. S poukazom na citované zákonné ustanovenia je zřejmé, že na to, aby sa dovolací súd mohol zaoberať dôvodnosťou dovolania, v ktorom sa namieta nesprávne právne posúdenie veci, musí byť splnená jednak podmienka vymedzenia tohto dovolacieho dôvodu spôsobom uvedeným v § 432 CSP, a musia byť splnené aj predpoklady prípustnosti dovolania vyplývajúce z ustanovenia § 421 CSP.

9. Podľa § 421 ods. 1 CSP je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

10. Aby určitá otázka spĺňala kritérium prípustnosti dovolania podľa § 421 ods. 1 CSP, musí ísť predovšetkým o otázku zásadného právneho významu (nie o otázku skutkovú), hmotnoprávnej alebo procesnoprávnej povahy, od ktorej vyriešenia záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu, ktorá je v dovolaní vymedzená jasným, určitým, zrozumiteľným spôsobom, ktorý umožňuje posúdiť prípustnosť (prípadne aj dôvodnosť) dovolania.

11. Právnym posúdením veci treba považovať činnosť súdu spočívajúcu v podradení zisteného skutkového stavu príslušnej právnej norme, ktorá vedie súd k záveru o právach a povinnostiach účastníkov právneho vzťahu. Súd pri tejto činnosti rieši právne otázky (questio juris). Ich riešeniu

predchádza riešenie skutkových otázok (qustio - fakty), teda zistenie skutkového stavu. Právne posúdenie je všeobecne nesprávne, ak sa súd dopustil omylu pri tejto činnosti, t. j. ak posúdil vec podľa právnej normy, ktorá na zistený skutkový stav nedopadá alebo správne určenú právnu normu nesprávne vyložil, prípadne ju na daný skutkový stav nesprávne aplikoval.

12. Po preskúmaní dovolania dospel dovolací súd k záveru, že hoci dovolateľ namietal nesprávne právne posúdenie veci (§ 421 ods. 1 písm. b/ CSP), ale neuviedol právne posúdenie veci, ktoré pokladá za správne a neuviedol v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia súdu (§ 432 CSP). Dovolateľ nedefinoval a nekonkretizoval právnu otázku, od vyriešenia ktorej malo závisieť rozhodnutie odvolacieho súdu, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená. Dovolateľ v dovolaní v skutočnosti namietal, že súdy oboch stupňov nesprávne v jeho neprospech vyhodnotili vykonané dôkazy. Takisto namietal absenciu jasného a zrozumiteľného odôvodnenia a zmätočnosti rozhodnutí a porušenia jeho práva na spravodlivý proces (§ 420 písm. f/ CSP). V tomto smere dovolací súd nezistil existenciu tejto vady konania v predmetnom spore z obsahu spisu.

13. V tomto kontexte dovolací súd považuje za potrebné ďalej zdôrazniť, že dovolanie nie je prostriedkom určeným na revíziu skutkových zistení, ktoré urobili súdy prvej a druhej inštancie, na ktorých je založené napadnuté alebo jemu predchádzajúce rozhodnutie, ani prostriedkom určeným na prehodnotenie vykonaného dokazovania. Naopak dovolací súd je podľa § 442 CSP viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil odvolací súd. Len samotné spochybňovanie správnosti skutkových zistení a vyhodnotenia dôkazov súdom, ako i sama polemika s rozhodnutím odvolacieho súdu alebo prosté spochybňovanie správnosti rozhodnutia odvolacieho súdu, či kritika jeho prístupu zvoleného pri právnom posudzovaní veci významovo nezodpovedajú predpokladom prípustnosti dovolania, ktoré sú definované v § 432 CSP v spojení s § 421 ods. 1 CSP. Dovolanie podané pre nesprávne právne posúdenie nemožno odôvodniť spochybnením skutkových záverov súdov nižšej inštancie na základe tvrdeného nesprávneho vyhodnotenia dôkazov. Prelomenie stavu právnej istoty nastolenej právoplatnosťou rozhodnutia odvolacieho súdu konštatovaním prípustnosti dovolania v danom prípade do úvahy neprichádza.

14. S poukazom na vyššie uvedené preto dovolací súd dovolanie žalovaného podľa § 447 písm. f/ CSP ako neprípustné odmietol.

15. V uznesení, ktorým bolo dovolanie odmietnuté nemusí dovolací súd rozhodnutie o trovách dovolacieho konania odôvodňovať (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

16. Toto uznesenie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.